

Jan Willem Roosenbrand - 22 januari 2012

Oosterkerk zondag 4

Ps 97: 1 2 4
Openb 20:10-15
Gez 47: 3 4 5 6
preek over zondag 4
gez 151
geloofsbelijdenis
Gez 89: 1 2
collecte
Ps 96:6 7 8

Dia 1

Haast enthousiast klinkt het op internet in een aankondiging over een studie over de hel:

*In deze studie leert u alles over het doel, de functie, de locatie van de hel en nog veel meer
wat u hierover dient te weten*

Ik vind het een rotonderwerp. Zondag 4, streng. Toegespitst op De hel. Nog erger.

Dia 2

Voorop: in zondag 4 gaat het om de hel, de eeuwige godverlatenheid, die Christus voorons
doormaakte. Aanloop naar zondag 5-6: de Middelaar die de hel onderging voor ons.

Dia 3

Er is veel te doen over de hel.

Dia 4

- *Eeuwig of tijdelijk* Is de hel eeuwig of tijdelijk?

Of gaat het om een vernietiging, ophouden te bestaan?

Dia 5

- *Echt of bij wijze van spreken* Of is het spreken erover alleen een pedagogisch middel (van
toen, nu werkt dreigen niet meer...)

Dia 6

- *Al die aardige mensen* aan je eigen niet meer gelovige kinderen, vrienden.

Dia 7

- *God is toch liefde?* Wat bepaalt je godsbeeld? Vr 11: God is toch barmhartig?

Dia 8

- *Dreigen is een manipulatief machtsmiddel* dreigen met de hel is vaak een machtsmiddel om eigen gelijk door te drukken!

Dia 9

- *Wil ik zo 'n God?* God is liefde toch? En anders hoeft het voor mij niet. onvoorstelbaar: een God die er behagen in vindt eeuwig te folteren.

Dia 10

- *Buitenproportionele straf* buitenproportioneel (de argumentatie van antw 11 klinkt nogal rationaliserend, alsof wij het goed moeten praten)

Dia 11

- *Al die mensen die nooit de kans kregen?* zovelen hebben geen kans gehad het evangelie te horen (vroeger en nu nog steeds)

Dia 12

- *“Dus ik ga naar de hel en ben voor jou minderwaardig?”* wat zeg je dan? Wat denk je?

En toch. Een overweldigend bijbels getuigenis, speciaal uit de mond van Jezus.

Er blijven ook voor mij veel vragen en onzekerheid.

Dia 13

Een stukje bijbelstudie.

Een stukje ervaring hoe ik zelf met die vragen probeer om te gaan.

Dia 14

Bijbelstudie.

Je krijgt het niet in een sluitend systeem of plaatje. Zo zit de bijbel niet in elkaar. er is een groei van geloof en openbaring, en je vangt het nooit in een systeem, elke schrijver legt zijn eigen accent en heeft zijn eigen bedoeling. Te statisch, de voorstellingen ervan maken een groei door.

Dia 15

StV: hel ruim 40 x NBG 51: 9x NBV : 0 x Herziene Statenvertaling 20x

Maar het geloof erin zit niet vast op dit ene woordje.

Oude Testament: sjeol, StV: hel en graf, NBG en NBV: dodenrijk.

De plek waar de doden verblijven op een schimmige manier, negatieve klank, vaak maar niet altijd als plek van duisternis en oordeel voor wie niet bij God willen horen.

In de loop van het Oude Testament groeit er hoop dat God zijn mensen zelfs uit de macht van sjeol zal redden.

Dia 16

In het Nieuwe Testament zijn deze woorden belangrijk:

Hades, met ongeveer de negatieve gevoelswaarde van het woord sjeol, dodenrijk.

Dia 17

Gehenna, een vergrieksing van het Hebreeuwse ge-hinnom, dal van Hinnom, waar kinderen werden geofferd aan de god Moloch, daarom ontwijdde koning Josia deze plek en maakte er een vuilnisbelt van, waar dus altijd wel een vuurtje smeulde, en waar (aangezien met geen gescheiden afval kende) ook van alles lag te rotten, en de worm dus nooit stierf. Dat wordt later symbool voor de plaats van straf na het oordeel van God.

In de StV is dit vertaald met hel, in de NBG 51 ook, maar in NBV wordt dit als eigenaam onvertaald gelaten: Gehenna. Matteüs 5:41. in Koran is het ook: Jehennam.

Dia 18

Verder is er de omschrijving als plaats van vuur, onblusbaar vuur, waar worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust, en in Opb lezen we over de poel van vuur, van vuur ne zwavel, een pijniging van dag en nacht tot in eeuwigheid.

Dia 19

Ook wordt de term duisternis gebruikt, buitenste duisternis. Uiterste duisternis, waar mensen zullen jammeren en knarsetanden.

Een heel divers maar tegelijk grimmig beeld.

In elke bijbelvertaling wordt duidelijk dat er een dag van vergelding komt, van oordeel en straf. En dat het niet mals zal zijn. Eeuwig.

Dia 20

Nu hoe ik met die grimmigheid omga.

Dia 21

- de eerste en laatste manier voor me om met het ondraaglijke gewicht van de eeuwige straf om te gaan. dit is ondraaglijk, daarom belijd ik mijn geloof in Christus die neergedaald is in de hel, die buitenste duisternis droeg, die het vuur van Gods straf voelde. Ik word niet op mezelf teruggeworpen (beter mijn best doen, want anders...) ook als waarschuwing uit zijn mond = dicht bij Hem blijven en Hem in me laten werken.

Dia 22

- ik constateer bij mezelf en anderen dat mijn moeite vooral hieruit voorkomt dat ik eenzijdig God vooral wil kennen als God van liefde. Terwijl de bijbel God ook leert kennen als God van recht. Een God die recht doet. En zo'n God heb ik nodig.

Vgl de opwinding over een kerk die het recht van misbruikte kinderen onder het tapijt stopt ipv eerlijk berecht.

Mijn moeite met de hel komt voort uit mijn luxe positie, ik heb geen vijanden, ik heb het goed, en ik betrap me erop dat ik het gewoon leuk wil houden en dat ik denk dat het allemaal wel mee valt. Tot ik mijn ogen open doe en in de echte wereld even buiten Zonland waar ik woon wakker wordt: bij het misbruik van meisjes en jongens die hun leven lang getekend zijn, bij kinderslaven in India, die ook mijn kleding maken, bij slaven in Congo, die ook voor mijn mobieltje de grondstof tevoorschijn halen.

Wanneer komt hier een eind aan. Er is een God die recht doet.

Het helpt mij dus om me in te leven in het grove onrecht dat miljoenen mensen wordt aangedaan. En dat ik anderen aandoe.

God is niet alleen makkelijke en ruggengraatloze liefde, maar hij is rechtvaardig, Hij doet recht.

Dia 23

- Het helpt me ook om –te proberen- me in te denken hoe het is voor een Schepper die alles voor de mensheid geeft, om systematisch genegeerd te worden. Dat is de lijn die de Catechismus in zondag 4 volgt. De hoogste majesteit, de grootste schepper, en wij mensen doen alsof we hem niet nodig hebben. We hebben een God die een grens trekt en die niet eindeloos met zich laat sollen.

Dia 24

- Wat ik van CS Lewis leerde de hel is (naast straf) ook zelfgekozen isolement, je opsluiten in de eenzaamheid van je eigen gelijk, je afsluiten voor God en de ander. De Grote scheiding, bus vol mensen uit de hel krijgen de kans om naar in het grensgebied van de hemelse gewesten hun zonden die hen gevangen houden los te laten en alsnog de hemel in te gaan. maar ze doen het niet. Zozeer is hun zonde van zelfmedelijden, van wrok, van hoogmoed, van geldzucht en egoïsme, van haat of negeren van God met henzelf vergroeid, dat ze liever dan dit los te laten ervoor kiezen om eeuwig in hun eigen kringetje te blijven ronddraaien. Het hele idee alleen al van een hemel, van een openheid naar God en medemensen, lijkt hen dikke nep en ze stappen allemaal weer in de bus om terug te gaan naar de hel.

In verlengde hiervan: eeuwig in de toekomstige wereld heeft een andere beleving dan enkel achterelkaar vallende eindeloze stroom van momenten. Ik weet niet hoe het tijdsbesef zal zijn op de nieuwe aarde en ook niet in de hel.

Dia 25

- Ik blijf het moeilijk vinden. En daarom denk ik als een geliefde is overleden er liever gewoon niet aan.

Dia 26

Of in een vromere bui: ik laat mensen los en geef ze in handen van God die rechtvaardig en barmhartig oordeelt. Hij oordeelt naar ieders eigen geweten.

Romeinen 2:12 en15:

Allen die gezondigd hebben zonder de wet te kennen, zullen ook zonder de wet verloren gaan; en allen die gezondigd hebben terwijl ze de wet wel kennen, zullen door de wet worden veroordeeld. en hun geweten bevestigt dit, omdat ze zichzelf met hun gedachten beschuldigen of vrijpleiten.

Dia 27

Nog twee overwegingen die mij op de been houden bij dit loodzware onderwerp:

- zolang er leven is is er hoop. Voor de mensen om me heen, die God niet kennen, niet meer, bid ik dat God zichzelf aan hen alsnog bekend gaat maken. Ik doe een beroep op Gods eigen beloften. Op zijn eigen karakter: aangezien hij niet wil dat mensen verloren gaan. hopen en Christus laten zien en horen.

Dia 28

- en tenslotte: ik probeer erop te vertrouwen dat ik in eeuwigheid compleet eenswillend wordt met God. dat ik me kan overgeven aan Hem in al zijn beslissingen, dat ik zo dicht bij hem leef en Hem zo goed kan aanvoelen, dat ik geen enkel probleem meer heb met wat hij ook als eindoordeel over wie dan ook uitspreekt. Zo ver ben ik nu nog niet. Nu denk ik het vaak beter te weten dan God. Maar dat gaat over als ik me toe vertrouw aan Christus, die de woede van God tot in de diepste diepte heeft gepeild en voor mij heeft weggedragen en niet alleen voor mij maar voor al Gods uitverkorenen.

In de naam van Jezus, amen.